

незалежність фінансового сектора від можливостей впливу на нього нерезидентів, і підвищення рівня контролю за валютними і фінансовими потоками, що опосередковують зовнішньоекономічну діяльність.

УДК 336

Гернего Ю. О.

к. е. н., доцент

кафедри інвестиційної діяльності

ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»

Бізнес-складова державно-приватного партнерства у сфері фінансування людського розвитку в Україні

В умовах сьогодення, визначальною особливістю міжнародної економіки є її складність та диференційованість. Тому, на національному рівні «традиційна концепція», коли держава відіграє визначальну та виключну роль у регулюванні процесів соціально-економічного розвитку, здебільшого не діє. Крім того, економічні проблеми, екологічні та техногенні катастрофи змушують підприємців задуматися щодо можливості формування резерву для подальшої еволюції та якісного удосконалення суспільства. З огляду на прикладну цінність наведених питань, в контексті інтеграції економічної науки та сучасного суспільства, з'являються дослідження, пов'язані із обґрунтуванням потенціалу людського розвитку, вивченням людського капіталу. Зокрема, нагальним постає завдання перегляду можливих джерел залучення фінансових ресурсів для досягнення цілей людського розвитку.

Так, з-поміж зарубіжних авторів на проблеми залучення інвестицій для примноження людського капіталу звернули увагу Г.Беккер, Л.Едвісон, Д.Белл, М. Мелоун та інші. Окремі питання людського розвитку в Україні вивчали Д. Богиня, М. Долішній, А. Чухно, О. Грішнова, Д. Лук'яненко та інші. Проте, незважаючи на результативність наведених вище досліджень, все ще існує низка питань стосовно пріоритетів фінансування людського розвитку. Зокрема,

з огляду на тенденції, які панують на практиці, виникає потреба виокремлення визначальної ролі бізнесу в процесі фінансування людського розвитку. Адже, це реальний резерв для примноження людського капіталу в Україні, пришвидшення та якісні трансформації тенденцій людського розвитку в нашій країні. Наприклад, на сьогодні, частка людського капіталу у високорозвинутих країнах складає дві третини національного багатства. У США відсоток людського капіталу в національному багатстві складає 76 відсотків, а у Західній Європі – 74. В Україні цей показник поки що на рівні 20 відсотків [1]. Тому, метою нашого дослідження є диференціація можливостей фінансування людського розвитку в Україні, зважаючи на перспективи державно-приватного партнерства та врахування потенціалу бізнесу.

У теоретичному аспекті, в основі людського розвитку лежать постулати теорії людського капіталу, яку започаткували Г. Беккер та Т. Шульц, шляхом дослідження різноманітних аспектів людського життя, зокрема, рідкість, ціна, альтернативні витрати, з економічної точки зору. У праці Г.Беккера «Людський капітал» окреслено його визначення та виокремлено два типи: специфічний – містить складові, що корисні одному працедавцю; загальний – містить складові корисні усім працедавцям [2].

Диференціація та класифікація різновидів людського капіталу сформували передумови для посилення практичного значення концептуальних характеристик та факторів людського розвитку. Зокрема, нагальною постає проблема поєднання потенціалів залучення фінансових ресурсів як на системному рівні, так і на суспільному, державному, виробничому, індивідуальному, а також активізувати фінансово-економічні стимули зміцнення, створені шляхом вибору та конкретизації цільових орієнтирів такого фінансування [3]. Тому, з огляду на теоретичне обґрунтування людського розвитку та окреслення можливих джерел фінансування та рівнів залучення фінансових ресурсів, виникає потреба поєднання пріоритетів специфічного характеру (репрезентуються потребами конкретного бізнесу) із вимогами та потенціалом, що формуються на вищому / загальному (державному) рівні.

На практиці, в Україні стратегічний напрям та ключові індикатори результативності фінансування людського розвитку визначаються безпосередньо на рівні держави або регіону. Проте, на сьогодні виключно державних ресурсів виявляється недостатньо для забезпечення прогресивних якісних змін спектру людського розвитку. Наприклад, в контексті розробки пропозицій до Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року наголошено на потребі створення інвестиційного клімату через запровадження відповідних податкових стимулів для інвестування в освіту, розвиток навчальних закладів з боку фізичних та юридичних осіб [4].

Проте, в умовах сьогодення, не лише держава може створювати стимули для залучення бізнесу. Адже, основною рушійною силою є конкуренція, яка вимагає формування нового спектру бізнес-переваг. Наприклад, сервісна компанія «Нова пошта» займається розвитком культури книгочитання в Україні. Зокрема, у 2015 році було започатковано проект збору книг для сільських бібліотек. Стратегічна ціль «Нова пошта» у сфері розвитку людського капіталу – увійти до числа найбільш привабливих роботодавців країни [5]. Компанія KPMG в Україні заохочує своїх співробітників приєднатися до уже популярної закордоном культури «навчання протягом усього життя». У 2016 році співробітники компанії брали участь у програмі «Глобальні можливості» в Данії, Швеції, Великобританії, Німеччині, Сінгапурі, США та на Кіпрі [6].

Таким чином, на основі проведених аналітичних досліджень, можемо стверджувати, що державно-приватне партнерство у сфері фінансування прогресивних напрямів розвитку суспільства в Україні має потенціал для розширення спектру своєї дії. Зокрема, синергетичний ефект може бути сформовано за рахунок поєднання інтересів щодо зростання конкурентоспроможності бізнесу та державних пріоритетів у сфері стимулювання людського розвитку.

Список використаних джерел:

1. Портна О. В. Фінансове забезпечення розвитку людського потенціалу як важливої складової сукупного фінансового потенціалу України. / О. В. Портна // Бізнес Інформ. – 2013. - № 8. – С. 300 – 305.
2. Becker, G. S. (1993). Human Capital: A Theoretical and Empirical Analysis with Special Reference to Education (3rd Ed.). Chicago: University of Chicago Press
3. Семикіна М. В. Регіональні проблеми збереження та розвитку трудового потенціалу в умовах глобальної кризи / М. В. Семикіна // Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету. Економічні науки. – Вип. 16. – Ч. 1. – Кіровоград: КНТУ, 2009. – 314 с. – С. 3 – 10.
4. Пропозиції до Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року. Урядовий портал. – Електронний ресурс. – Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=249634799
5. Соціальний звіт. Нова пошта. - 2016. - Електронний ресурс. – Режим доступу: https://novaposhta.ua/uploads/misc/doc/social_report.pdf
6. Соціальний звіт KPMG в Україні за 2016 рік. - Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://assets.kpmg.com/content/dam/kpmg/ua/pdf/2017/05/KPMG-Ukraine-UN-GC-Communication-on-Progress-2016-online.pdf>

УДК 336.2

Головко М. Й.

аспірант ПВНЗ «Європейський університет»

Реформування податку на майно як перспективний спосіб трансформації податкової системи України

Згідно офіційним даним Міжнародного Валютного Фонду [2, с. 93] податки на майно у світі є такими податками, які сплачуються безпосередньо за використання, передачу або володіння майна, та поділяються на наступні групи: регулярні податки на нерухоме майно; податки на майно, яке